ŞTIRI ŞI REPORTAGII

Tradiţia s'a repetat numai la capitolul-spectacol

VENUS A FOST CONDUS CU 1-0, DAR A REACŢIONAT ŞI A CAŞTIGAT CU 2-1 ASUPRA RIPENSIEI

— Dobay a deschis scorul, Bodola şi Iordache au înscris punctele Venusului

Negrii, campioni indiscutabili. Ripensia a făcut o partidă peste aşteptări

S'a discutat foarte mult în cursul trecutei săptămâni de matchul Ripensia — Venus. S'a arătat că este ultimul obstacol al negrilor înainte de a cuceri titlul categoriei şi implicit coroana de campioni ai anului. S'a arătat că Ripensia nu este de neglijat, că timişorenii sunt în mare revenire, în fine s'a vorbit atât de multe de acest match încât am crezut că se lansează o rivalitate nouă care va avea să eclipseze pe cea veche. Curiozitatea nu are măsuri iar versiunile merg mai repede decât telegraful. Vestea s'a răspândit cu iuţeală şi înainte de match am auzit discuţiuni care se încheiau cu un pronostic favorabil timişorenilor

Atunci când s'a aflat prin tribune că Petea nu joacă, şi că Venus va recurge la o formulă inedită cu un atac căptuşit cu Iordache centru atacant, pronosticurile în favoarea timişorenilor au crescut mai mult ajungând la cota care ar fi făcut gelos oricare bookmaer.

De bună seamă că şi jucătorii Ripensiei au intrat în febra care a pasionat Capitala şi au făcut toate eforturile să corespundă. Când Ripensia vrea, seamănă cu o femeie care obţine tot. Şi eri a vrut...

Era posibilă o surpriză?

Că timişorenii nu au învins, este cu totul altă problemă. După buna regulă a footballului, un match nu depinde numai de una din formaţii. Este doar jucat de două echipe la fel de bine compuse şi cu posibilităţi tehnice de multe ori mai mari.

Ripensia a înţeles să înceapă vertiginos, să dovedească că are o echipă bună care poate egala cu succes vechea formaţie a gloriei timişorene. A început să joace cu mult elan, a risipit tehnica şi a isbutit să domine mai bine de zece minute cu schimburi de balon debordante. Au fost momente când ne extasiam de faimosul joc al timişorenilor. Balonul pornea dela Cotormani, în prima parte a jocului într'o vervă excepţională, ca să ajungă la Marcu. De aci era trimis la Dobai şi Haas. Curse lungi marcau jocul celor două aripi de mare capacitate fizică şi shoturi grele concentrau atenţia lui David.

A fost un noroc formidabil că Sfera a avut eri una din zilele sale mari. A jucat la fel de bine ca în matchul cu Italia când a destrămat acţiune după acţiune. Şi eri a impus respect atacanţilor timişoreni cu intervenţiile sale oportune.

In aceste zece minute, Ripensia a marcat un goal. O minge care a traversat decurmezişul terenul, a ajuns la aripa ripensistă şi Dobai a tras. Mircea David, puţin surprins poate şi prea puţin atent, nu a mai putut face faţă situaţiei şi astfel, primul goal ripensist a fost obţinut. Era minutul 2 şi cum timişorenii erau în trombă nu a trebuit să mire că au avut şi alte ocaziuni de marcat. Din notiţele noastre desprindem două faze unde Dobai şi Marcu aveau situaţii limpezi care cu puţină şansă ar fi însemnat un goal. Dar norocul Ripensiei s'a oprit la punctul lui Dobai, căci după primele zece minute de dominare timişorene, Venus a început sigur să calce terenul. Şi-a regrupat forţele a început să colaboreze cu întreaga înaintare şi atunci când Juhasz a stăpânit din nou mingea, Venus a redevenit Venus.

Ce-a aşteptat Iuhasz

Dar acesta este un moment important şi oare poate folosi în viitor altor echipe. Ripesia a dominat în aceste zece minute şi se credea că va învinge, că Juhasz nu merge... Toată lumea a avut impresia că centrul half al campionilor internaţionali este în eclipsă de formă, că nu poate corespunde ritmului impus de timişoreni. Juhasz a făcut însă un lucru de mare înţelepciune, care ar trebui înţeles bine. Şi-a dat seama că Ripensia a declanşat o furtună. Impotriva rafalei nu se pune dinamită şi deci, nici Juhasz nu putea face acrobaţii ca să ţină în frâu o echipă pusă să obţină un scor într'o fracţiune de match. Juhasz a aşteptat, a fost prudent şi nu a eşit din calmul său. S'a pus în drumul timişorenilor, dar nu a strălucit. Când ploaia a început să cadă mai des, când şi-a dat seama că balonul nu mai poate fi controlat cu aceiaşi uşurinţă de foarte tehnicii timişoreni, şi-a concentrat puterile şi a dat semnalul unui atac.

Timişorenii erau quasi potolіţi de poftele victoriei şi Venus a început să joace, căci Juhasz şi-a împins echipa, a deschis interii, a obligat aripile să fugă şi încet, încet negrii au stăpânit terenul. Ceeace a urmat mai apoi ştiu pe dinafară toţi cetitorii acestor rânduri. Bodola a egalat (min. 26) şi Iordache a adus victoria cu o măiastră lovitură de cap (min. 44). Zarurile erau aruncate şi matchul era jucat.

Iată aşa dar, epopea acestui match care trebuia să dea o luptă titanică şi care s'a rezolvat mai lesne decât se aştepta. Nu a fost o decepţie. Fireşte, nici nu putea să fie. A fost însă confirmarea evidentă a valorii venusiste a acestei mari echipe a soccerului nostru care nu se sperie de adversarii indigeni şi care ştie cum să joace. Nu mai este un secret că negrii deţin o condiţie fizică excelentă. Este un tot care se impune cu precizie, care declanşează cu precizie de ceasornic avântatul atac. Eri a fost limpede modul cum au dominat negrii, cum şi-au impus jocul şi mai ales cum au arătat spectatorilor că un campion este un stejar care nu se pleacă la prima furtună.

Rolul lui Iordache

Analizând tehnic matchul, trebuie să recunoaştem că Venus a venit cu handicapul unei înaintări inedite. Negrii au avut ghinion cu Humis, care nu mai joacă de mai multe săptămâni şi au ajuns la o formulă de atac cu Petea inter. Se integrează de minune temperamentului echipei şi înţelege când trebuie să fie util. Dar eri, Venus a trebuit să renunţe la Petea care a fost indisponibil. S'a construit un atac nou ajungându-se la o schemă proaspătă cu Iordache centru înaintaş. Când ungurii făceau o tripletă cu trei centri înaintaşi, se găsea formula îndrăzneaţă. Specialiştii afirmau că se joacă cu şase picioare, ştiut fiind că centrii trag cu ambele picioare la fel de bine. Dar ca să joci cu trei aripi într'o înaintare şi fără nici un centru, numai este acelaş lucru.

E singurul lucru greu pe care l'a avut Venus eri. Totuşi echipa a mers, căci negrii se bizuiau pe doi interi formidabili care pot lua jocul pe cont propriu. E motivul pentru care Iordache a jucat centru când foarte bine putea juca inter. Dar Ianossi a cărui deşteptăciune footballistică nu poate fi contestată a ştiut ce face. Iordache e năvalnic, trage cu disperare, încurcă o apărare întreagă. Nu ştiu dacă ştiţi că acest jucător de care mulţi spun că este mediocru este goal getterul echipei. Adevărul este că nu are o tehnică desăvârşită ca Bodola şi nu este nici oportun ca Ploeşteanu. Iordache este un fantezist care isbuteşte lucruri mari. Nu ne referim numai la parada loviturei de cap când a intrat în viteză la o minge înaltă şi a plasat-o acolo unde nici o regulă din lume nu l'ar fi obligat. Dar goalul acesta ca şi multe altele ne arată admirabila intuiţie pe care o are şi care îi permite să fie — pentru circumstanţă — şi un bun centru înaintaş. Pavlovici vă poate aduce mărturia shotului lui Iordache iar fundaşii timişoreni vor adăuga cât este de greu să-l păzească.

Meritul Venusului este că ştie să fie o echipă. Dacă lipseşte un om, nimeni nu se sperie. A lipsit Humis. A venit Petea. Nu a fost Petea. A venit Ene. Toţi fac acelaş bloc, aceiaşi unitate şi aceasta este cea mai mare calitate a unei echipe care ştie ce vrea.

Dealtfel, Venus constituie astăzi cea mai echilibrată formaţie din ţară. Are o apărare admirabilă, o linie de halfi de mare capacitate şi un atac de netăgăduită valoare ofensivă.

Ripensia e încă o echipă de valoare

Am face o mare nedreptate Ripensiei, afirmând că a fost slabă. Timişorenii au făcut eri un joc foarte frumos şi au fost cu mult mai buni decât au fost în toate matchurile de anul acesta. Au jucat cu mult elan şi au vrut să facă un match tare. Au isbutit să câştige galoane noi căci de unde credeam că timişorenii au echipa sfârşită, am putut admira o formaţie de luptă. Inceputul şi sfârşitul ne-au arătat că timişorenii au avut o bună pregătire. Au fost poate greşeli tactice când s'a atact la început şi sfârşit, după şcoala veche. Era nevoie ca eforturile să fie împărţite chibzuit dealungul matchului ca echipa să poată rezista atunci când nevoile o cereau.

Au fost situaţii în primele zece minute ca şi în cele următoare, când Ripensia ar fi putut marca. Cel puţin în repriza a doua când scorul era gata stabilit la 2-1, Ripensia a avut o ocazie fericită care ne şi arată spectrul unei egalări. Nu a fost nici calmul prezent şi nici înţelegerea situaţiei ca să se concretizeze un moment bun. Dacă se începea mai calm, dacă se căuta ca atunci când terenul s'a muiat un joc mai înţelept, poate am fi avut şi alt rezultat. Dar Ripensia a încetat să mai fie cea mai bună echipă depe teren atunci când era nevoie de multă tehnică pe un teren mai moale. Să mărturisim că ne-a surprins această slăbire mai ales că ea a fost marcată de depresiunea lui Cotormani.

*

Centrul half al timişorenilor continua să fie barometrul întregei echipe. Dacă el merge, merge şi echipa. Intr'adevăr, Fachirul a mers admirabil zece minute şi Ripensia domina în mare maestru. Când Baby a început să mai alunece, când picioarele sale lungi nu mai ajungeau mingea în vreme ce spiriduşul Juhasz dicta, au slăbit şi timişorenii. E foarte adevărat că o echipă fără half centru este ca un om fără şira spinărei. Dar în vreme ce un om nu poate muta coasta în locul şirei, la football lucrul e posibil.

Ar mai fi poate de adăugat că Ripensia a strălucit prin Pavlovici, Simatoc, Haas şi Dobai în vreme ce Venus a contat foarte mult prin Sfera, Demetrovici, Juhasz, Lupaş (remarcaţi că este vorba de întreaga linie de halfi) Ploeşteanu, Iordache şi Bodola.

Echipele

Echipele au aliniat următorii jucători:

VENUS: David, Sfera, Negrescu, Demetrovici, Juhasz, Lupaş, Orza, Ploeşteanu, Iordache, Bodola, Ene.

RIPENSIA: Pavlovici, Oprean, Barna, Simatoc, Kotormani, Gall, Haas, Beke, Marcu, Mioc, Dobai.

*

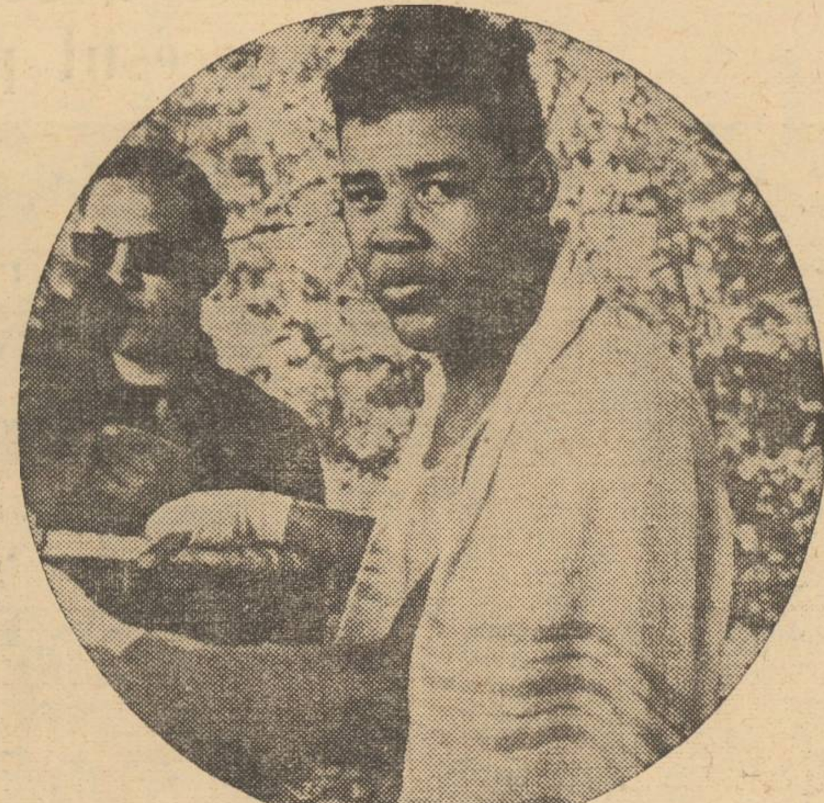
P. S. Să nu omitem faptul că la Ripensia a debutat fundaşul Barna. E foarte probabil că este un element mai bun decât l'a arătat matchul de eri. Avem impresia că a fost depăşit de importanţa locului, căci nu este un lucru uşor să-ţi faci debutul în faţa celui mai exigent public şi mai ales împotriva celui mai puternic adversar din divizia naţională.

— art. v. —

In 3 reprize, Tony Galento, va fi k. o.!...

Joe Louis manifestă un total dispreţ pentru adversarul său dela 24 Iunie

(Continuare din pagina I-a)

JOE LOUIS

Sykes, King Lewinsky, Jim Braddock şi Max Schmelling.

SYKES — PRIMUL ADVERSAR SERIOS

Sykes a fost primul meu adversar serios, la începutul carierei mele.

E drept, nu boxam cu prea multă artă. Dar vroiam cu totdinadinsul să câştig printr'un senzaţional knock out. Il uram pe «Art» şi cu o lovitură de stânga l-am trântit jos după ce înainte de a cădea, i-am mai dat o «dreaptă».

Capul lui a răsunat pe podea şi am petrecut 45 de minute grele, în vestiar, înainte de şi-a revenit.

Aceasta a fost o senzaţie oribilă şi m'am hotărât să nu o mai repet.

Am încercat, după aceia să înving prin knock-out, fără a-mi lovi adversarul cu capul de podea. Dar, King Levinsky mi-a excitat ura spunând — totdeauna — că nu sunt bun nici de punching-ball. Aceasta s'a întâmplat când urma să am prima mea luptă mare, la Chicago, cu Lee Ramage, în 1934.

Societatea «Photogs», m'a solicitat să pozez. Atunci King Levinsky s'a suit pe ring, măsurându-ne pe amândoi. L'am rugat, calm, să părăsească ringul. La aceasta el mi-a răspuns:

— Hei, domnule, nu vezi că nu vor fotografia d-tale ci pe a mea? Pe cine vei putea să învingi vreo dată?

— Te pot învinge chiar pe tine King! i-am răspuns, «în orice zi vei fi de acord să ne întâlnim».

Ne-am mai spus câteva cuvinte şi «King» a părăsit ringul, după ce m'a numit «om de nimic» şi l-a rugat pe Ramage să mă învingă repede.

Nu mult după aceea mi-a fost dat să boxez cu Levinsky şi ura a clocotit în mine până la primul sunet al gongului.

Din acest moment, m'am năpustit asupra adversarului meu — care încerca să «danseze» în ring — şi l-am lovit cu stânga atât de puternic la figură că nu a mai putut rezista.

Contra lui Braddock nu a fost un «caz personal». Totdeauna l-am admirat pe «Jim» şi l-am iubit. Dar el avea ceva care mă înfuria şi din această cauză am fost nevoit să-l fac knock-out.

Luptam pentru titlul de campion mondial şi am pus totul în această luptă. Şi când a sunat ultima lovitură de gong, «Jim», fiind îngenunchiat în faţa mea, am ştiut că lui «Jim» îi dădusem cel mai greu pumn.

Infrângerea mea prin knock-out, în 1936, din partea lui Schmelling nu a produs nici o ceartă între noi. Intotdeauna nu mi-am putut ierta această înfrângere. Dar când, înaintea revanşei, a început să murmure că-mi va fi frică de el şi îmi punea la îndoială curajul, aceasta mă ardea în toate mădularele.

Unde mă duceam, lumea mă întreba:

— Ţi-e frică să lupţi cu Schmelling încăodată?

După un timp ne-am reîntâlnit pe ring.

Atunci mi-a fost dat să răspund şi gazetarului german care s'a întrebat cândva: «Ii este frică lui Joe Louis de Schmelling? I-am răspuns cu mănuşile că: «Mi-e multă milă de el«.

Nu i-a trebuit mult timp lui «Max» după primul gong, să constate că lui Louis nu-i este frică de Schmelling.

Iată, dece, cred că şi Tony Galento nu mult după primul gong Miercuri noapte pe «Jnkee Starium» va învăţa că Joe Louis nu este un om de nimic.

Despre Tony Galento pot să vă comunic că-l aşteaptă disgraţia în box şi că este ultimul pe care-l văd capabil, din toată lumea aceasta, să parte coroana de campion mondial.

Nu-l subestimez pe «Tony» ca luptător. Este un om dur, cu o «stângă» foarte puternică şi are înălţimea şi puterea unui elefant. Dă-i, pe umeri, o casă cu oameni, s'o poarte dintr'un loc într'altul şi nu va pleca de acolo până nu va reuşi. Ceeace înseamnă că este plin de curaj. Nu pot înţeleoe cum un om care bea atâta alcool poate face atâta antrenament, ca orice bun atlet. Este contra legilor naturii. Trânteşte la pământ toate teoriile asupra sănătăţii şi sportului şi dă exemplu copiilor să nu ducă o viaţă ordonată. Toată abilitatea mea şi succesele dobândite le datoresc vieţii ordonate pe care am dus-o şi antrenamentului strict pe care l-am făout.

Mama îmi spunea totdeauna:

«Pentru că eşti atât de cumintn primarul îţi va da o pereche de mănuşi de box şi posibilitatea de a le întrebuinţa. Să duci o viaţă ordonată şi vei fi, totdeauna, un bun atlet».

Imi dau seama câtă dreptate a avut spunând aceasta, căci viata pe care am dus-o m'a făcut să câştig campionatul mondial.

Galento spune: *«Băutura nu m'a incomodat niciodată».*

Eu însă nu pot înţelege aceasta. Eu n'am gustat alcool sub nici o formă — fără ca să fiu un reformator. Dar aceasta nu se potrivea cu pregătirea mea atletică.

Lupta mea cu «Tony cel de două tone» va fi mai mult de cât o luptă între doi oameni. Va fi o luptă între două metode de antrenament.

Repet că după aceasta va urma declinul definitiv al lui Galento, numai pentru felul cum abuzează de legile naturii şi cum o declară în public.

Ştiu că loveşte destul de tare şi mă poate învinge. Inchipuiţi-vă că are noroc şi cu o lovitură de stânga mă scoate din luptă. Sau e într'adevăr un boxeur mai bun şi câştigă campionaul mondial.

Nu va fi aceasta un bun prilej pentru cei tineri de a nesocoti toate teoriile asupra vieţii speciale pe care trebuie să o ducă un atlet şi s'o adopte pe cea a lui Galento?

Scot în evidenţă aceste puncte pentrucă îmi spun: *«Joe, trebuie să câştigi această luptă. Trebuie să arăţi băieţilor din ţara ta că viaţa ordonată plăteşte dividende».*

Cu un an în urmă trebuia să-l înfrâng pe Max Schmelling sau să las ca titlul mondial să plece din Statele Unite.

De astă dată trebuie să-l înving pe Tony Galento tot atât de categoric, penru a salva stanrardul vieţii în America. Şi cred că orice om de bine gândeşte ca şi mine.

L'am auzit pe Galento că va bea până după lupta noastră. Am impresia că face un ultim efort pentru triumful tezei lui.

Nu vreau însă ca aceasta să fie scuză pentru el, când va fi doborît... seara. Căci celebritatea îl va ocoli de acum încolo...

In întâlnirea anterioară am dovedit tuturor acest lucru şi sunt convins că şi acum voi câşitga, mai ales că am început să-l cunosc...

Eri în campionatul Diviziei B

Etapă calmă, de restanţe.

Nu s'a înregistrat nici o surpriză,

Etapa de azi a diviziei secunde n'a adus nici o surpriză.

Matchurile — puţine câte au fost — s'au terminat prin victoria celor mai buni.

In erarhia clasamentelor n'a survenit nici o schimbare...

UN SCOR NEAŞTEPTAT LA CRAIOVA

FC CRAIOVA — CAO 4-1 (3-0)

CRAIOVA 2 (prin telefon). — Astăzi s'a disputat în localitate mult aşteptata întâlnire dintre echipa locală FC Craiova şi CAO.

Un public de zile mari a umplut până la refuz incintele Stadionului Municipal, deoarece evoluţia orădenilor în capitala Olteniei era aşteptată cu multă curiozitate.

In vederea acestei partide FC Craiova a făcut antrenament asiduu, astfel că cercurile sportive locale aşteptau cu deosebită curiozitate matchul.

Matchul a fost în general de o factură cum de mult n'a fost vizionată în Craiova.

Echipa din localitate a făcut o partidă excelentă din toate punctele de vedere, iar înaintarea în speciala dovedit o deosebită poftă de joc.

CAO pe de altă parte, după un început bun a cedat treptat, treptat pentruca la sfârşit să termine complect epuizată.

Atleţii orădeni şi-a păstrat vechiul sistem de joc spectaculos dar ineficace.

DESFAŞURAREA PARTIDEI

FC Craiova atacă la început. Dominarea nu durează însă mult deoarece CAO îşi revine şi construeşte atacuri peste atacuri.

Aspectul matchului este frumos şi publicul este încântat mai ales de faptul că orădenii deşi presează nu reuşesc să deschidă scorul.

Atunci când se credea că CAO va marca, FC Craiova are o frumoasă ieşire, iar Brasoi deschide scorul.

Se produc momente de derută în apărarea orădeană ceeace aduce marcarea unui nou punct imediat după deschiderea scorului, de data aceasta prin Niculescu.

Jocul devine egal şi ambele echipe atacă cu ardoare.

In ultimul minut al reprizei FC Craiova marchează un nou goal prin Niclea la un corner.

Portarul CAO-ist este exclusiv vinovat de marcarea acestui punct.

In repriza doua aspectul este complect schimbat. Domină FC Craiova şi... marchează CAO.

Intradevăr evenimentul se petrece în minutul 50 prin Fischammer.

De acum înainte craiovenii iau jocul pe cont propriu şi presează. CAO reuşeşte să se apere. In min. 80 o ploaie din ce în ce mai deasă goleşte tribunele.

Jocul continuă totuşi însă din cauza greutăţii mingiei îşi pierde complect aproape din spectaculozitate.

In ultimul minut al jocului FC Craiova înscrie ultimul punct al partidei prin Niculescu.

Am remarcat dela FC Craiova pe Niculescu care a făcut o partidă excepţională, Brasoi şi Niclea, iar de la orădeni Bartha şi Halaty.

LA CLUJ

«U» A INVINS CIMENTUL CU CATEGORICUL SCOR DE 8-1 (5-0)

CLUJ 2 (prin telefon). — O victorie frumoasă şi la scor au obţinut-o azi clujenii în matchul oficial pe care l-au jucat cu Cimentul.

Universitatea a dominat categoric dela început până la sfârşitul matchului. Goalurile au fost marcate de Vizer (4), Coman (2), Coracu şi Ţăranu.

Pentru Cimentul a înscris Farkaş.

LA SF. GHEORGHE:

OLTUL — IND. SARMEI 5-1 (0-1)

SF. GHEORGHE 2 (prin telefon dela corespondentul nostru). — Oltul cu o echipă bine pusă la punct a dispus de Industria Sârmei cu 5-1 (0-1).

Matchul s'a jucat în cadrul diviziei secunde.

Industria Sârmii are scuza de a fi aliniat o formaţie în care figurau mulţi juniori.

Goalurile echipei gazdă au fost marcate de Reti (2), Goga, Kiss şi Balazs.

Pentru Industria Sârmii a marcat unicul goal, Cezar.

LA SIMERIA:

C. F. R. — GLORIA (Arad) 0-0

SIMERIA 2 (prin telefon dela corespondentul nostru). — Matchul de azi dintre CFR şi Gloria (Arad) s'a terminat printr'un draw.

Intâlnirea de azi dela Simeria a fost urmărită de 1000 spectatori.

Ca spectacol jocul dintre CFR şi Gloria din Arad a corespuns.

SERIA I-A

FC Ploeşti	16	12	2	2	66:13	26
Mureşul	18	12	2	4	56:26	26
FC Brăila	17	11	3	3	39:23	25
FC Craiova	17	11	2	4	40:22	24
C. A. O.	18	11	1	6	50:36	23
Dr. Vodă	18	5	2	4	25:41	12
FC Nistru	16	5	1	10	27:45	11

SERIA II-a

Mica	18	13	1	4	45:19	27
Minierul	18	11	2	5	28:16	24
Electrica	18	11	1	6	31:26	23
Chinezul	18	10	0	8	41:33	20
Jiul	18	8	4	5	29:17	20
Vulturii	18	8	2	8	23:29	18
Gloria	16	6	4	6	36:30	16
CFR (T. S.)	17	7	1	9	23:33	15
CFR (Sim.)	18	3	3	12	13:30	9

SERIA III-a

Crişana	18	14	3	1	52:12	31
Universitatea	13	13	1	4	57:25	27
Oltul	18	8	6	4	37:17	22
S. S. M. R.	17	10	1	6	38:19	21
Ind. Sârmii	18	8	3	7	35:28	19
Cimentul	18	7	3	8	34:36	17
Stăruinţa	18	7	2	9	28:37	16
Olympia CFR	17	6	1	10	27:41	13
CS Tg. Mureş	18	4	4	10	20:42	12
Victoria	18	0	0	18	5:76	0

Sorţii vor decide ordinea matchurilor reuniunii de Sâmbătă seara

Care este matchul vedetă al reuniunii de box de Sâmbătă seara? Intrebarea aceasta a rămas până acum fără răspuns. Intr'adevăr— se poate spune că matchul Cionoiu — Doculescu, prezintă mai puţin interes decât întâlnirea Sandu Ion — Anton Oşca? Fireşte că nu.. Din această cauză, protagoniştii celor două matchuri au căzut de acord ca organizatorii să desemneze întâlnirea semi-vedetă prin„ tragerea la sorţi. Cazul este unic, dar soluţia perfect justificată. La sediul F. R. B., în cursul zilei de astăzi, va avea loc şedinţa în care «sorţii» vor decide ordinea programului reuniunii de Sâmbătă seara dela «Oteteleşanu».

Victoria Stadiului

Incepând de eri, Stadiul Român ocupă primul loc în clasamentul campionatului de rugby şi va cuceri — după toate probabilităţile — titlul pe anul 1940.

Sunt foarte mulţi ani de când clubul roşu cu albastru nu a mai fost campion dar sunt multe frământările prin care a trecut. Stadiul Român a scris istoria sportului cu balonul oval din România, a luat parte la desvoltarea celorlalte cluburi şi le-a alimentat cu proprii ei jucători.

Astăzi încă — după 26 ani de existenţă — Stadiul Român mai joacă împotriva propriilor săi fii, împărţiţi în celelalte cluburi.

Roş-albaştrii au trecut cu curaj prin vremurile aspre ale sportului românesc. A depăşit toate obstacolele sfidând tentaţiile şi opoziţia adversarilor. Nu a lăsat un moment să dispară admirabila tradiţie scrisă de Nae Mărăscu şi a păşit cu curaj, Stadiul Român înseamnă o şcoală, un mit care nu poate dispare.

Nae Mărăscu a lăsat descendenţi bine prezentaţi. Octav Ionescu care conduce cu pricepere clubul, Virgil Ioan care nu precupeţeşte sacrificiile, infine Al Argeşiu, A. Gabai, Tudor Ioan şi Camil Ioan care sunt viitorii conducători.

Stadiştii sunt gata astăzi să continue lupta şi să ducă la glorie mai înalte stindardul roşu cu albastru.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.